

سُورَةُ الزُّمَرِ سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ به ناوی **اللَّهُ** خودا **الرَّحْمَنُ** ئهوپه‌ریبه به‌زه‌پی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

تَنْزِيلَ دابه‌زێناوی **الْكِتَابِ** ئه‌و‌کیتاب و نوسراوه **مِنْ** له **اللَّهُ** خودایه **الْعَزِيزُ** ئه‌وه‌ی ته‌واو بالاده‌ستی **الْحَكِيمُ** ته‌واو کاربه‌جی (یه)

(۱) **إِنَّا** بێگومان ئێمه **أَنْزَلْنَاهُ** دامانبه‌زاند **إِلَيْكَ** بۆتۆ **الْكِتَابِ** ئه‌و‌کیتابه (قورئان) **بِالْحَقِّ** به‌ حه‌ق و راستی و ره‌واپی

فَاعْبُدْ جا به‌هرسته **اللَّهُ** خودا **مُخْلِصًا** به‌ پاک و بێگهردی **لَهُ** بۆ وی **الَّذِينَ** ملکه‌چی و به‌رستش (۲) **أَلَا لِلَّهِ** هه‌ر بۆ خودایه

الَّذِينَ به‌رستن و ملکه‌چی **الْخَالِصِينَ** پاک و بێگهرد **وَالَّذِينَ** و ئه‌وانه‌ی **اتَّخَذُوا** دیاریانکردوه و دایانناوه **مِنْ** - **دُونِهِ** بێجگه (-له) و

أَوْلِيَاءَ دۆست و پشتیوانانی **مَا نَعْبُدُهُمْ** ئه‌وان ناپه‌رستین **إِلَّا** ته‌نها (بۆئه‌وه‌نه‌بی) **لِيُقَرَّبُونَا** تا نزیکمان بکه‌نه‌وه **إِلَى** بۆلای **اللَّهُ** خودا

زُلْفَى نزیکی پله‌و پایه **إِنَّ** به‌دُنیاپی **اللَّهُ** خودا **يَحْكُمُ** حوکم ده‌کا **بَيْنَهُمْ** له‌ نێوانیان **فِي** له **مَا هُمْ** ئه‌وه‌ی **فِيهِ** تیایدا

يَخْتَلِفُونَ ناته‌به‌بیان ده‌کرد **إِنَّ** به‌دُنیاپی **اللَّهُ** خودا **لَا يَهْدِي** رێنموونی ناکات **مَنْ** ئه‌و‌که‌سه‌ی **هُوَ** خۆی **كَذِبٌ** درۆکه‌ری

كَفَّارٌ زۆر بێ ئه‌مه‌ک و ناشوکی کوفرانه‌کاره (۳) **لَوْ** ئه‌گه‌ر **أَرَادَ** ویستبای **اللَّهُ** خودا **أَنْ** که **يَتَّخِذَ** دیاریبکا بۆ خۆی

وَلَدًا کوڕیک **لَا صُطْفَى** ئه‌وه به‌دُنیاپی هه‌لیده‌بژارد **بِمَا** له‌وه‌ی **يَخْلُقُ** دروستی ده‌کات **مَا يَشَاءُ** ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت

سُبْحَنَهُ پاک و بێگهردی بۆئهو **هُوَ** هه‌ر ئه‌وه **اللَّهُ** خودای **الْوَّاحِدُ** تاک و ته‌نها **الْقَهَّارُ** به‌زێنه‌ر و ملکه‌چ پیکه‌ری هه‌مووشی

(۴) **خَلَقَ** به‌دییه‌یناوه و دروستیکردوه **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی **بِالْحَقِّ** به‌ حه‌ق و راستی و ره‌واپی

يُكْوِّرُ خڕده‌کاته‌وه **الَّيْلَ** شه‌و **عَلَى** به‌سه‌ر **النَّهَارِ** رۆژگار **وَيُكْوِّرُ** و خڕده‌کاته‌وه **النَّهَارِ** رۆژگار **عَلَى** به‌سه‌ر **الَّيْلَ** شه‌و

وَسَخَّرَ و ره‌خساندووێتی و له‌خزمه‌تی داناوه **الشَّمْسِ** رۆژ **وَالْقَمَرِ** مانگ و **كُلِّ** هه‌مووی **يَجْرِي** ده‌گه‌ری **لِأَجَلٍ** بۆ کاتیکی

مُسَمِّي دياريكراو **أَلَا هُوَ** ده‌بزانن هەر ئه‌وه **الْعَزِيزُ** ئه‌وپه‌رې ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناوێکی خودای پیرۆزه)

الْغَفَّارُ ئه‌وپه‌رې لیخۆشبوو (٥) **خَلَقَكُمْ** ئێوه‌ی دروستکردوه **مِّنْ** له **نَفْسٍ** نه‌فس و زاتیک **وَاحِدَةٍ** یه‌کێک **ثُمَّ** پاشان

جَعَلَ داینا ، دروستیکرد **مِنْهَا** له‌وی **زَوْجَهَا** هاوسه‌ره‌که‌ی **وَأَنْزَلَ** ئه‌و دایبه‌زاند **لَكُمْ** بۆتان **مِّنْ** له

الْأَنْعَامِ مه‌ر و مالت و ئاژه‌لان **ثَمْنِيَةَ** هه‌شت **أَزْوَاجٍ** جو‌ران **يَخْلُقُكُمْ** ئێوه‌ دروست ده‌کات **فِي** له ، له‌ناو **بُطُونٍ** سکه‌کانی

أُمِّهَاتِكُمْ دایکه‌کانتان **خَلَقًا** دروستکرانی **مِّنْ** له **بَعْدَ** دواى **خَلَقَ** دروستکردن و به‌دهیینه‌انی **فِي** له ، له‌ناو **ظُلُمَاتٍ** تاریکایی

ثَلَاثَ سێ (تاریکایی) **ذَٰلِكُمْ** ئه‌وه‌یه **اللَّهُ** خودای **رَبُّكُمْ** په‌روه‌ردیگارتان **لَهُ** هه‌ر هی ئه‌وه **الْمَلِكُ** مو‌لک و خاوه‌نداری و پادشایی

لَا نیه **إِلَّاهَ** خودا و په‌رستراوی **إِلَّا** جگه‌له **هُوَ** ئه‌و **فَأَنِّي** جا چۆن و بۆکوی **تُصَرِّفُونَ** لاده‌برێن (٦) **إِنْ** ئه‌گه‌ر

تَكْفُرُوا کوفر بکه‌ن و بێ بروا بن **فَإِنَّ** ئه‌وه‌ به‌راستی **اللَّهُ** خودا **غَنِيٌّ** بێ نیاز و ده‌وله‌مه‌نده **عَنْكُمْ** لیتان **وَلَا يَرْضَىٰ** و رازی نابێت-

لِعِبَادِهِ بۆ به‌نده‌کانی **الْكُفْرَ** (-به) کوفر و بی‌پروایی **وَإِنْ** و ئه‌گه‌ر **تَشْكُرُوا** بکه‌ن **يَرْضَاهُ** یێ رازی ده‌بێت **لَكُمْ** لۆ ئێوه

وَلَا تَزِرُ و تاوان هه‌لناگرێ **وَأِزْرَةً** تاوانکار و گونا‌ه‌باریک **وِزْرٍ** (سه‌رنانجامی) تاوان و گونا‌هی **أُخْرَىٰ** یه‌کێکی تر **ثُمَّ** پاشان

إِلَىٰ هه‌ر بۆ ، بۆلای **رَبِّكُمْ** په‌روه‌ردیگارتان ه **مَرْجِعُكُمْ** گه‌رانه‌وه‌تان **فَيُنَبِّئُكُمْ** جا خه‌به‌ری راست و دروستتان ده‌دات **بِمَا** به‌وه‌ی

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ پێشان ده‌تانکرد **إِنَّهُ** به‌دڵنیا‌یی هه‌ر ئه‌وه **عَلِيمٌ** ته‌واو زانا **بِذَاتِ** به‌وه‌ی هه‌یه له‌ناو **الْصُّدُورِ** سینگ و دڵه‌کان (٧)

وَإِذَا و ئه‌گه‌ر **مَسَّ** به‌رکه‌وت به **الْإِنْسَانِ** مرۆف **ضُرَّ** زیان و زه‌ره‌ریک **دَعَا** پارا‌یه‌وه له **رَبِّهِ** په‌روه‌ردگاری خۆی

مُنِيبًا به‌گه‌راوه‌ی **إِلَيْهِ** بۆ لای ئه‌و **ثُمَّ** پاشان **إِذَا** کاتی **خَوَلَّهِ** موخه‌وه‌لی کرد و خسته‌یه‌ژێرده‌ستی **نِعْمَةً** ناز و نيعمه‌تیک

مِّنْهُ له‌لایه‌ن خۆیه‌وه **نَسِيَ** له‌بیری کرد **مَا كَانَ** ئه‌وه‌ی پێشان **يَدْعُوا** هاواری ده‌کرد **إِلَيْهِ** بۆی **مِّنْ** له **قَبْلَ** پێش ئه‌و

وَجَعَلَ و داینا **لِلَّهِ** بۆ خودای **أُنْدَادًا** هاوه‌ل و شه‌ریکانیک **لِيُضِلَّ** تا گومرا‌یی بکات **عَنْ** دوورله **سَبِيلِهِ** ڕینگای وی **قُلْ** بلی

تَمَتَّعْ رابوێره **بِكُفْرِكَ** به‌کوفری خۆت **فَلِيلًا** که‌میک **إِنَّكَ** به‌دڵنیا‌یی تو **مِّنْ** له **أَصْحَابِ** ئه‌هل و هاوه‌لی **النَّارِ** ناگرێ (٨)

أَمَّنْ يان ئهوهی هُو خوی قَنِتْ له گوێرایه لی دایه اَنَاءَ له ناو قوڵای کاتی اَلَّیْ شَهو سَاجِدًا له سوژده دایه وَقَائِمًا و به پێوهیه

يَحْذَرُ وریای مهترسی- الْآخِرَةَ پۆژی (ژیاڤی) دوواییه وَيَرْجُوا هیوای ههیه و چاوی له رَحْمَةً بهزه پێ و میهره بانی

رَبِّهِ پهروهردگاریه تی قُلْ بَلَى هَلْ ئایا يَسْتَوِي یه کسان ده بێت اَلَّذِينَ ئهوانه ی يَعْلَمُونَ دهزانن وَالَّذِينَ ئهوانه ی

لَا يَعْلَمُونَ نازانن اِنَّمَا له راستیدا تهنها يَتَذَكَّرُ په ندوه رده گرن اُولُوا خاوهن اَلْأَلْبَابِ هۆشمه نندین (٩) قُلْ بَلَى

يَعْبَادُ ئه ی بهنده کانم اَلَّذِينَ ئهوانه ی اٰمَنُوا بروایان هیناوه اتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له رَبِّكُمْ پهروهردیگارتان لِلَّذِينَ بۆ ئهوانه ی

اَحْسَنُوا چاکیان کردوه فِي (ههیه) له هَذِهِ ئه و اَلدُّنْيَا دونیایه حَسَنَةً چاکه یێک (بهههشت ههیه) وَاَرْضُ و زهوی اَللّٰهُ خودا

وَسِعَةً بهرفره وانه اِنَّمَا له راستیدا يُوَقَّى تهواو پێیان ده درێته وه اَلصَّابِرُونَ ئارامگره کان اَجْرَهُم پاداشته کانیاڤ بَغَيْرِ به پێ

حِسَابٍ حیساب و ژماردن (١٠) قُلْ بَلَى اِنِّيْ به دُنْيَايِ من اُمِرْتُ فه رمانم پێکراوه اَنْ كَه اَعْبُدُ به پرستم اَللّٰهُ خودا

مُخْلِصًا پاك و بێگه ردبێ لَه بۆ وى اَلَّذِينَ په رستش و ملکه چیم (١١) وَاُمِرْتُ و فه رمانم پێکراوه لِأَنْ كَه هه ر اَكُونُ -

أَوَّلُ یه که مینی اَلْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه چکاران (-بم) (١٢) قُلْ بَلَى اِنِّيْ به راستی من اَخَافُ ئه ترسم اِنْ ئه گه ر

عَصَيْتْ گوێرایه لیم نه کرد بۆ رَبِّيْ پهروهردیگارم عَذَابٍ (له) عه زاب و ئه شکه نجه پێ يَوْمٍ پۆژیکی عَظِيمٍ زۆر گه و ره و مه زن

(١٣) قُلْ بَلَى اَللّٰهُ (هه ر) خودا اَعْبُدُ ده په رستم مُخْلِصًا به پاک و بێگه ردی لَه بۆ ئه و دِیْنِيْ په رستش و ملکه چی من (١٤)

فَاعْبُدُوا جا ئیوه به پرستن مَا شِئْتُمْ ئه وه ی ده تانه وێ مِّنْ - دُونِهِ بێجگه (-له) و قُلْ بَلَى اِنْ به دُنْيَايِ

اَلْخٰسِرِينَ خه ساره تمه ند و دۆراوه کان اَلَّذِينَ ئهوانه ن خَسِرُوا له ده ستیاندا اَنْفُسَهُمْ خویان وَاَهْلِيَهُمْ و کهس و کاریان يَوْمٍ پۆژی

اَلْقِيَمَةِ قیامهت و زیندوو بوونه وه اَلَا ذٰلِكَ ده بزانی ئه وه هُو هه ر ئه وه یه اَلْخٰسِرَانِ خه ساره تمه ندی و له ده ستدانی

اَلْمِیْنِ زۆر پۆن و دیار (١٥) لَّهُم بۆیان ، بۆ ئه وان هه یه مِّنْ له فَوْقِهِمْ سه ریان ظُلِّلَ چه نندین سایه مِّنْ له اَلنَّارِ ناگر

وَمِنْ و له تَحْتِهِمْ ژیریان ظُلِّلَ چه نندین سایه ذٰلِكَ به ئه و یان يُخَوِّفُ - اَللّٰهُ خودا (-ده ترسیڤی) بِه یی عِبَادَهُ ، بهنده کانی

يَعْبَادُ ٺه‌ي بهنده‌كانم فَاتَّقُونِ جا لَئِم بترسن و پاريزكار بن لَئِم (١٦) وَالَّذِينَ و ٺه‌وانه‌ي اجْتَنَبُوا خويان به‌دوورگرت له

الطَّغُوتِ طاغوت اَنَ كه يَعْبُدُوهَا (نه‌) يپه‌رستن وَاَنَابُوا و گه‌رانه‌وه اِلَى بُو ، بُولَی اَللّٰهُ خدا هُم لَوِيان هه‌يه

الْبَشَرِ مزگينی ته‌واو فَبَشِّرْ ٺيتر موژده بده به عِبَاد بهنده‌كان (١٧) الَّذِينَ ٺه‌وانه‌ي يَسْتَمِعُونَ گوينه‌گرن له اَلْقَوْلِ قسه

فَيَتَّبِعُونَ ٺينجا ده‌كه‌ونه دواي اَحْسَنَهُرْ باشترينى اُولَئِكَ به‌راستی ٺه‌وان اَلَّذِينَ ٺه‌وانه‌ن كه هَدَاهُمْ رَينموونی كردوون اَللّٰهُ خدا

وَاُولَئِكَ و هه‌ر ٺه‌وان هُم ٺه‌وانه‌ن اُولُوا خاوه‌ن اَلْأَلْبَبِ هوشمه‌ندين (١٨) اَفَمَنْ ٺايا ٺه‌وه‌ي حَقِّ چه‌سپاوه

عَلَيْهِ به‌سه‌ري ، له‌سه‌ري كَلِمَةً وته‌ي اَلْعَذَابِ عه‌زاب و ٺه‌شكه‌نجه اَفَأَنْتَ ٺايا تُو مُقَدِّدِه‌راز ده‌كه‌ي مِنْ ٺه‌وه‌ي

فِي له ، له‌ناو اَلنَّارِ ناگره (١٩) لَكِنْ به‌لام اَلَّذِينَ ٺه‌وانه‌ي اتَّقُوا له‌خودا ترسان و پاريزكاريانكرد له رَّبَّهُمْ په‌روه‌ردگاريان

لَهُمْ بُوِيان هه‌يه غُرَفٌ ژوورانِيك مِّنْ له‌فوقها سهر ٺه‌وانيش غُرَفٌ ژوورانِيكي مَبْنِيَّةٌ بونيدانراوه تَجَرِي دروات مِّنْ له

تَحْتَهَا ٺيريندا اَلْأَنْهَرُ روبره‌كان وَعَدَ به‌ٺيني اَللّٰهُ خودا يه لَا يُخْلِفُ - اَللّٰهُ خودا (-دوناخات و فه‌راموش ناكات) اَلْيَعَادَ به‌ٺينان

(٢٠) اَلَمْ تَرَ ٺه‌ي نه‌ت بينيووه اَنّ كه به‌دُنَيَايِ اَللّٰهُ خودا اُنْزَلَ دايبه‌زاننده مِّنْ له اَلسَّمَاءِ ٺاسمان مَاءً ٺاوِيك

فَسَلَكَهُرْ جاكرديه ناو يَنْبِيعٍ سه‌رچاوه و كانياوانِيك فِي له ، له‌ناو اَلْأَرْضِ زه‌وي ٺُم پاشان يُخْرِجُ ده‌رديني بِهِ يَتِي

زَرْعًا كشتووكال و شينبووي مُخْتَلِفًا جياواز (له) اَلْوَنُهُرْ جوَر و په‌نگيان ٺُم پاشان يَهْبِجُ هه‌ٺه‌جي قَرْنَهُ ٺيتر ده‌يبيني

مُصَفَّرًا زه‌رده‌ه‌لگه‌راوه ٺُم پاشان يَجْعَلُهُرْ ده‌يكاته حُطَمًا تيكشكاوي هه‌ٺقرچاو اِنَّ به‌دُنَيَايِ فِي هه‌يه له ذَٰلِكَ ٺه‌ويان

لَذِكْرِي ياده‌وه‌ري لَأُولِي بُو خاوه‌ن اَلْأَلْبَبِ ٺاوه‌ز و هوشمه‌ندي (٢١) اَفَمَنْ ٺه‌وه‌ي شَرَحَ فه‌راح بكات اَللّٰهُ خودا

صَدْرُهُرْ سينگي لِلْإِسْلَامِ بُو ٺيسلام فَهُوَ ٺه‌وه ٺه‌و عَلَى له‌سه‌ر نُورٍ رَؤنكِيه‌كه مِّنْ له رَّبِّه‌ په‌روه‌ردگاري

فَوَيْلٌ جا هاواربه‌حال و دوزه‌خي لِلْقَاسِيَةِ بُو (ٺه‌وانه‌ي) په‌قه قُلُوبُهُم دله‌كانيان مِّنْ له ذِكْرُ يادي اَللّٰهُ خودا اُولَئِكَ ٺه‌وان

فِي له ، له‌ناو ضَلَلٍ گومراپيه‌كي مُبِينٍ ديار و ٺاشكران (٢٢) اَللّٰهُ خودا نَزَلَ دايبه‌زاننده اَحْسَنَ چاكترين ي

الْحَدِيثُ باس و فہرموودہ کِتَابُ (کیتابیکی) نوسراویکی مُتَشَبِّهًا ویکچووه مَثَانِي دووینہیہ تَقْشَعْرٌ موجورک دی مِنْہ بهہویہوہ به

جُلُودِ پِیستہکانی اَلَّذِينَ ئەوانہی یَحْشَوْنَ (لهزانینانہوہ) دہترسن له رَبِّہُمْ پەرورددگاریان ثُمَّ پاشان تَلین نهرم و خاو دہبیتہوہ

جُلُودُہُمْ پِیستہکانیان وَقُلُوبُہُمْ و دلہکانیان اِلٰی بۆ ذِکْرِ یادی اَللّٰہ خودا ذٰلِکَ ئا ئەویان هُدٰی پی راست و هیدایہتی

اَللّٰہ خودایہ یَهْدِي رینموونی دہکات بِہ یی مَن ئەوہی یَشَاءُ ئەو بیہویتی وَمَن و ہەرکەسی یُضِلُّ -

اَللّٰہ خودا (-گومرای بکات) فَمَا ئەوہ نیہ لہُ بۆی ، بۆئہو مَن ہیچ هَادِ رینموونیکاریک (۲۳) اَفْنِ ئایا ئەوہی یَتَّقِي دہپاریزی

یُوجِبُہُ رِووی خوئی له سَوَّ خراپترینی اَلْعَذَابِ عہزاب و ئەشکەنجەدان یَوْمَ رۆژی اَلْقِيَمَةِ قیامەت و زیندووبوونہوہ

وَقِيلَ و گوترا لِلظَّالِمِينَ به ستەمکارەکان ذُوقُوا دہ بچیزن مَا کُنْتُمْ ئەوہی ئیوہ پیشان تَكْسِبُونَ بەدەستتان دہهینا (۲۴)

كَذَّبَ بەدرۆیان داناو بروایان پینہهینا اَلَّذِينَ ئەوانہی مَن له قَبْلِهِم پیش ئەوان (بوون) فَأَتَتْهُم جابۆیان هات

اَلْعَذَابِ عہزاب و ئەشکەنجە مَن به حَيْث جۆریک و لەشوئینیک کہ لَا یَشْعُرُونَ هەستیان پینہکرد (۲۵) فَأَذَاقَهُمْ ئیتر-

اَللّٰہ خودا (-پی چەشتن) اَلْخِزْيِ شەرمەزاری و ریسوایی فِي له اَلْحَيٰوةِ زیانی اَلدُّنْيَا دونیادا

وَلْعَذَابِ و بینگومان عہزاب و ئەشکەجەہی اَلْآخِرَةِ دواپۆژ اَکْبَرَ گەورەترہ لَو ئەگەر کَانُوا ئەوان- یَعْلَمُونَ بیانزانی(بوا) (۲۶)

وَلَقَدْ و بەدنیاپی ضَرْبًا لَیماندا و دامانپرشت لِلنَّاسِ بۆ خەلک فِي له هَذَا ئەو اَلْقُرْآنِ قورئانہ مَن له کُلِّ هەموو

مَثَلٍ نموونەییک لَعَلَّهُمْ بەلکوو ئەوان یَتَذَكَّرُونَ بەند وەریرگن (۲۷) قُرْآنًا قورئانیکی عَرَبِيًّا عەرەبییہ غَیْرَ - ذِي (-نیہ) تی

عَوَجٍ ہیچ خوارو خیچییهک لَعَلَّهُمْ بەلکوو ئەوان یَتَّقُونَ لەخودا دہترسن و پارێزکار دہبن (۲۸) ضَرْبَ - اَللّٰہ خودا

مَثَلًا نموونەیهکی (-هینایەوہ) رَجُلًا پیاویک فِي (بەشدارە) تیایدا شُرَكَاءَ هاوبەش شەریکانیکی مُتَشَكِّسُونَ ناتەبان

وَرَجُلًا و پیاویک یش سَلَمًا تەسلیم بووی خوڤەدەست داو لِرَجُلٍ بۆ یەک پیاو هَلْ ئایا یَسْتَوِيَان وەک یەک دہبن

مَثَلًا بۆ نموونە؟ اَلْحَمْدُ هەرچی سوپاس و ستایشه لِلّٰہ بۆ خودایە ، هی خودایە بَلْ بەلکو اَکْثَرُهُمْ زۆریەیان لَا یَعْلَمُونَ نازانن

(۲۹) إِنَّكَ به دُنْیایِ تُو مِیت (دهمري) وَأَنَّهُ و به دُنْیایِ ئهوانیش مِیتُون (دهمرن) (۳۰) ثُمَّ پاشان إِنَّكَ به دُنْیایِ ئیوه

یَوْمَ رَوْزِی الْقِیَمَةِ قِیامَت (ههلسانهوه له گۆره کان و به پاوهستان له مهیدانی مهحشره) عِنْدَ لای رَبِّكَ پهرهردیگارتان

تَحْتَصِمُونَ مشت و مَر و دهمهقاله دهکهن (۳۱) فَمَنْ جَاكَی أَظْلَمَ ستهمکارتیه مِّنْ لهوهی کَذَبَ دروی کرد عَلَی (بهدهم)

اللَّهُ خودا وَکَذَبَ و به دروی دانا و بریوی نههینا بِالْصِّدْقِ به راستی إِذْ که جَاءَهُ بۆی هات أَلَيْسَ ئایا نیه فِي له ، لهناو

جَهَنَّمَ دۆزهخ مَثْوًى جیگا و مالی لِّلْكَافِرِينَ بۆ کافرهکان؟! (۳۲) وَالَّذِي و ئهوهی جَاءَ هینای بِالْصِّدْقِ راستی

وَصَدَقَ باوهری هینا بِهِ یی أُولَئِكَ ئهوان هُم ئهوانه که الْمُتَّقُونَ لهخوداترس و پارێزکاران (۳۳)

لَهُمْ بۆیان ، بۆئهوان (ههیه) مَا ههرجی يَشَاءُونَ دهیانهویتی عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پهرهردیگاریان ذَلِكَ ئهویان جزَاء پاداشتی

الْمُحْسِنِينَ چاکهکارهکانه (۳۴) لِيُكَفِّرَ تا بیویشی و خوش بیتی اللَّهُ خودا عَنْهُمْ لێیان أَسْوَأَ له خراپترینی الَّذِي ئهوهی

عَمِلُوا کردوویانه وَيَجْزِيَهُمْ و پاداشتیان بداتهوه أَجْرَهُمْ پاداشتهکانیان بِأَحْسَنَ به چاکترینی الَّذِي ئهوهی کَانُوا ئهوان پێشان

يَعْمَلُونَ دهیانکرد (۳۵) أَلَيْسَ ئایا- اللَّهُ خودا بِكَافٍ بهس (-نیه) بۆ عَبْدَهُ بهندهکهی؟! وَيُخَوِّفُونَكَ و تۆ دهترسێن

بِالَّذِينَ بهوانهی مِنْ - دُونِهِ بێجگه (-له) و وَمَنْ و ههركهسی يُضِلِل - اللَّهُ خودا (-گومرای بکات) فَا ئهوه نیه

لَهُ بۆی ، بۆئهو مِنْ هیچ هَادٍ رینموونیکاریک (۳۶) وَمَنْ و ههركهسی يَهْدٍ هیدایهتی بدا و رینموونی بکات اللَّهُ خودا

فَا ئهوه نیه لَهُ بۆی ، بۆئهو مِنْ (هیچ) مُضِلٍّ سه رلیشیوین و گومراکه ریک أَلَيْسَ ئایا- اللَّهُ خودا

بِعَزِيزٍ بالآدهستی دهسهلاتداری رههای ذِي خاوهن اِتِّقَامَ تۆله (-نیه؟) (۳۷) وَلَئِنْ و ئهگهر سَأَلْتَهُمْ پرسیاریان لی بکهییت

مَنْ كَي خَلَقَ بهدییهیناوه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانهکان وَالْأَرْضِ و زهوی لَيَقُولَنَّ به دُنْیایِ ئهوان دهلێن اللَّهُ خودا

قُلْ بَلَى أَفَرَأَيْتُمْ دهی ئیوه بینیوتانه مَا ئهوهی تَدْعُونَ هاواریان لیدهکهن و دهیانپهرستن مِنْ له دُون غهیری اللَّهُ خودا

إِنْ ئهگهر أَرَادَنِي - اللَّهُ خودا (-منی بویت) بِضُرٍّ به زیان و زهره ریک هَلْ ئایا هُنَّ ئهوان كَشِفْتَ لابهرن بۆ

ضُرَّةَ زيان و زهره‌ره‌که‌ی اَو یان اَرَادَنِي مَنی بویت به بِرَحْمَةٍ به رحمت و به‌زه‌ییک هَلْ ئایا هُنْ ئه‌وان

مُسْكَنْتَ رِیگر و بگری رَحْمَتِهِ میهره‌بانی و به‌زه‌ی وین؟ قُلْ بَلَى حَسْبِيَ بُو من به‌سه‌سه اَللّٰهُ خودا عَلَیْهِ به‌وی

يَتَوَكَّلْ پشت ده‌به‌ستن و متمانه‌ده‌که‌ن اَلْمُتَوَكِّلُونَ پشت‌به‌ستکاره‌کان (۳۸) قُلْ بَلَى يَنْقُومُ ئه‌ی قه‌ومی خَوَم اَعْمَلُوا ده‌ست‌به‌کار بن

عَلَى له‌سهر مَكَاتِكُمْ جیگو و شیوازی خَوْتان اِنِّی به‌دُنْیایی من عَمِلْ ده‌ست‌به‌کارم فَسَوْفَ جا له‌داهاتوو تَعْمَلُونَ ده‌زانن

(۳۹) مَنْ كَى يَأْتِيهِ بُو‌ی دى عَذَابٌ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌ییک يُخْزِيهِ ریسوای ده‌کات وَيَجِلُّ و دِیته عَلَیْهِ سه‌ری

عَذَابٌ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی مُقِيم به‌ریاکراوی و به‌رده‌وام (۴۰) اِنَّا بَنِيْگومان ئَیْمه اَنْزَلْنَا دامانبه‌زاند عَلَیْكَ بُو سه‌ر تُو

اَلْكِتَابِ نامه و نوسراو (ه‌ئاسمانیه‌کان) لِلنَّاسِ بُو خه‌لک بِالْحَقِّ به‌حق و راستی و ره‌وایی فَمَنْ جا هه‌رکه‌سئ

اَهْتَدَى هیدایه‌تی وه‌رگرت و رِیْنموونی کرا فَلَنْفُسِهِ ئه‌وه بوخویه‌تی وَمَنْ و هه‌رکه‌سئ ضَلَّ وِیْل و گومرا بوو فَاِنَّمَا ئِیتر هه‌ر ئه‌وخوی

يَضِلُّ گومرا‌ده‌ی و لاده‌دا عَلَیْهَا له‌سهر خویه‌تی وَمَا و- اَنْتَ تُو عَلَیْهِم به‌سه‌ریاندا بِوَكِيلٍ چاودیر و پارِیْزهر (-نیت) (۴۱)

اَللّٰهُ (هه‌ر) خودا يَتَوَفَّى ته‌واو ده‌کات اَلْأَنْفُسِ نه‌فس و که‌سه‌کان حِينَ کاتی مَوْتَهَا مردنیان وَالَّتِي و ئه‌وه‌ی لَمْ تَمُتْ نه‌مرد

فِي له ، له‌ناو مَنَامِهَا نوستنیان فِيمَسِكَ ئِیتر ده‌گریت اَلَّتِي ئه‌وه‌ی قَضَى براندووویه‌تی‌هوه عَلَیْهَا له‌سه‌ری اَلْمَوْت مه‌رگ و مردن

وَيُرْسِلْ و ره‌وان ده‌کا (به‌خه‌به‌ر دِیْنِیته‌وه) اَلْآخِرَى ئه‌وه‌ی تر اِلَیَّ تا اَجَلَ کاتیکی مُسَمًی دیاریکراو اِنَّ به‌دُنْیایی فِي له

ذٰلِكَ ئه‌ویان (هه‌یه) لَاَیْبٌ ئایه‌ت و نیشانه‌ی زور گه‌وره و مه‌زن لِقَوْمٍ بوقه‌ومئِی يَتَفَكَّرُونَ بیربکه‌نه‌وه (۴۲) اَمْ یان

اَتَّخِذُوا دیاریانکرده‌و و دایانناوه مِنْ له دُون غه‌یری اَللّٰهُ خودا شُفَعَاءَ تکاکارانیکی؟ قُلْ بَلَى اَوَلَوْ باشه‌ئه‌گه‌ر کَانُوا ئه‌وان-

لَا يَمْلِكُونَ به‌ده‌ستیان نه (-بیت) شَيْئًا شئی وَلَا يَعْقِلُونَ و تینه‌گه‌ن؟! (۴۳) قُلْ بَلَى لِّلّٰهِ هه‌ر هی خودایه اَلشَّفَعَةُ تکاکاری

جَمِیْعًا هه‌ممو‌ی لَّهُ هه‌ر هی ئه‌وه مُلْك پادشایه‌تی وخواه‌نداری اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان و اَلْأَرْضِ و زه‌وی ثُمَّ پاشان

اِلَیْهِ (هه‌ر) بُو لای ئه‌و تُرْجَعُونَ ده‌گری‌درینه‌وه (۴۴) وَاِذَا وئه‌گه‌ر ذِكْرٍ (ناوی) یادکراوه و هیئرا اَللّٰهُ خودا

وَحَدَه به تاك و ته نياي **أَشْمَأَزَتْ** - قُلُوب دله كاني **الَّذِينَ** ئهوانه ي **لَا يُؤْمِنُونَ** بپروا ناهين

بِالْآخِرَةِ به دواړوژ (-تهنگ و نارېحه ت دهې) **وَإِذَا** وئگه ر **ذُكِرَ** (ناوې) يادكراوه و هينرا **الَّذِينَ** ئهوانه ي **مِنْ** -

دُونِهِ جگه (-له) ون **إِذَا** ئهوكات **هُمْ** ئهوان **يَسْتَبْشِرُونَ** دليان گهش ده بئته وه **(٤٥)** **قُلْ** بلي **اللَّهُ** ئه ي خودايه پهره رديگار و

فَاطِرُ خولقپنه ري **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه كان **وَالْأَرْضِ** و زهوي **عَلِمَ** زاناي **الْغَيْبِ** غهيب و پنهاني و ناديار

وَالشَّهَادَةِ و ديار و ئاشكران **أَنْتَ** تو **تَحْكُمُ** حوكم و فهرانړه واي دهكهي **بَيْنَ** له نيوان **عِبَادِكَ** بهنده كاني خوت **فِي** له

مَا كَانُوا ئهوه ي پيشان **فِيهِ** تيايدا **يَخْتَلِفُونَ** ناته به بيان ده كرد **(٤٦)** **وَلَوْ** وئگه ر بهاتايه **أَنَّ** كه **لِلَّذِينَ** هه بوا بوئنهوانه ي

ظَلَمُوا سته مكاريانكرد **مَا فِي** له **الْأَرْضِ** زهوي **جَمِيعًا** هه موو (مولكي زهوي) **وَمِثْلَهُ** و هه نده ي ئه وهش **مَعَهُ** له گهل ئه و

لَا فِتْنًا به دننيايي ده يانكرده قورباني **بِهِ** يي **مِنْ** له **سُوءِ** خراپهي **الْعَذَابِ** عه زاب و ئه شكه نجه ي **يَوْمَ** پوژي

الْقِيَمَةِ قيامه ت و زيندوو بوونه وه **وَبَدَأَ** و دهركه وت و روئبوويه وه **هُمْ** بويان ، بوئنهوان **مِنْ** له **اللَّهُ** خودا

مَا لَمْ يَكُونُوا ئهوه ي ئهوان پيشان- **يَحْتَسِبُونَ** حيسابيان(-نه) ده كرد بو ي **(٤٧)** **وَبَدَأَ** و دهركه وت **هُمْ** بويان **سَيِّئَاتِ** خراپه كاني

مَا كَسَبُوا ئهوه ي به ده ستيان هيناو ه **وَحَاقَ** و گيربوو **بِهِمْ** لنيان **مَا** ئهوه ي **كَانُوا** ئهوان پيشان **بِهِ** -

يَسْتَرْزِفُونَ گه مه و گالته يان ده كرد (-پي) **(٤٨)** **فَإِذَا** جاكاتي **مَسَّ** به رده كه وي به **الْإِنْسَانِ** مروف **ضُرَّ** زيان و زهره ريک

دَعَانَا هاواري بو هيناوين و بارايته وه لي مان **ثُمَّ** پاشان **إِذَا** كاتي **خَوَّلْنَاهُ** له ژيرده سه لاتي ئه ومان دانا **نِعْمَةً** ناز و نيعمه تيک

مِنَّا له لايه ن خو مانه وه **قَالَ** (ده لي) **إِنَّمَا** له پاستيدا هه ر **أُوتِيْتُهُ** پيم دراوه **عَلَى** له **عِلْمِ** زاناي **بَلْ** به لكو **هِيَ** ئه وه

فِتْنَةً تاقيكردنه وه يه **وَلَكِنْ** به لام **أَكْثَرَهُمْ** زوربه يان **لَا يَعْلَمُونَ** نازانن **(٤٩)** **قَدْ** به دننيايي **قَالُوا** (ئه وه يان) گوت

الَّذِينَ ئهوانه ي **مِنْ** له **قَبْلِهِمْ** پيش ئهوان (بوون) **فَمَا** جا- **أَغْنَى** سودي (-نه) دا **عَنْهُمْ** پيشان **مَا** ئهوه ي **كَانُوا** پيشان

يَكْسِبُونَ به ده ستيان ده هينا **(٥٠)** **فَأَصَابَهُمْ** جا به ريانكه وت **سَيِّئَاتِ** خراپه كاني **مَا كَسَبُوا** ئهوه ي به ده ستيان هينا

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا سَتَمَكَارِيَانَكِرْد مِّنْ لَهُ هَؤُلَاءِ تَهَوَانِيَهَي سَيُصِيبُهُمْ (به دُنْيَاي) له داهاتوودا بهريان ده كه وِيت

سَيَّات خراپه كاني مَا كَسَبُوا تهوهي به ده ستیان هیناوه وَمَا وَ- هُم تهوان بِمَعْجَزِينَ (ده ربا زیو) (-نین) (۵۱) أَوْ ثَا

لَمْ يَعْلَمُوا نه یان زانیبوو أَنَّ بَیْگومان ههر اَللَّهُ خودا يَسْطُ فرهوان و زور ده کات الرِّزْق رُوزی و بژوی لَمَن تهوهي

يَشَاءُ تهو بیه ویت وَيَقْدِرُ و تهنگی ده کات إِنَّ به دُنْيَاي فِي له ذَلِكَ تهویان

لَا يَتَّيْ به دُنْيَاي ثایهت و نیشانهی زور گه وره و مه زن لِقَوْمٍ بوقه و می یُؤْمِنُونَ بروا بهینن (۵۲) قُلْ بَلَى

يَعْبَادِي تهی بهنده کانم الَّذِينَ تهوانه ی اَسْرَفُوا زیده ره ویان کردوه عَلَى به سهر اَنْفُسِهِمْ خویان لَا تَقْنَطُوا بیه یوا مه بن مِّنْ له

رَحْمَةً میهره بانی و به زهی اَللَّهُ خودا إِنَّ به دُنْيَاي اَللَّهُ خودا يَغْفِرُ ته به خشی و ده بووری له الذُّنُوب گونا هه کان جَمِيعًا هه مووی

إِنَّهُ به دُنْيَاي تهو هُو ههر تهوه اَلْغُفُور تهوپه ری لی بوورده ی اَلرَّحِيم تهوپه ریبه به زهی و به خشنده (۵۳) وَأَنْبِئُوا و بگه ریته وه

إِلَى بُولای رَبِّكُمْ پهروه ریگارتان وَأَسْلِبُوا و ملکه چی بکه ن لَهُ بُو ی مِّنْ له قَبْلُ پیش اَنْ تهوهی که یَاتِيْكُمْ بۆتان بیت

اَلْعَذَاب عه زاب و تهشکه نجه ثُمَّ پاشان لَا تُتَصَرُّون سهرناخرین و ده ربا ز نا کرین (۵۴) وَاتَّبِعُوا و بکه ونه دوی

أَحْسَن چاکترین ی مَا تهوهی اُنْزِل دابه زی تراوه إِلَيْكُمْ بۆتان مِّنْ له رَبِّكُمْ پهروه ریگارتان مِّنْ له قَبْلُ پیش اَنْ تهوهی که

یَاتِيْكُمْ بۆتان بیت اَلْعَذَاب عه زاب و تهشکه نجه بَغْتَةً له پریکا وَأَنْتُمْ و ئیوهش لَا تَشْعُرُونَ پی نه زانن و هه ست پیته که ن (۵۵)

أَنْ نه کا تَقُول بَلَى نَفْس و که سیک يَحْسِرَنِّي تهی هاوار و حه سهرت و په شیمانی عَلَى له سهر

مَا فَرَطْتَ تهوهی دریخیم کرد فِي له جَنبُ راس ت اَللَّهُ خودا وَإِنْ و به راستی کُنْتَ من- لَمِن ههر له

اَلْسَّخِرِينَ گالته پیکه ران (-بووم) (۵۶) أَوْ يان تَقُول بَلَيْت لَوْ ته گهر اَنْ (به راستی) اَللَّهُ خودا هَدَانِي رینموونی کردبام

لَكُنْتَ تهوه به دُنْيَاي من- مِّنْ له اَلْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پاریزکاره کان (-ده بووم) (۵۷) أَوْ يان تَقُول - حِينَ کانی

تَرَى ده بیی اَلْعَذَاب عه زاب و تهشکه نجه (-بلیت) لَوْ ته گهر اَنْ (به راستی) لِي بوم (هه بی) کَرَّة گه رانه وه په کی دی

فَأُكُونُ ئِثْرَ مَنْ - مِنْ لَهُ الْمُحْسِنِينَ چاكه كاره كان (-دهبم) (٥٨) بَلَىٰ قَدْ بَدَلْنِي بِجَاءِكَ بَوْتَ هَات

ءَايَتِي ئايه ته كانم فَكَذَّبْتَ جا دروئتكرد بِهَا يَيِّ وَأَسْتَكْبَرْتَ و خَوْتُ به زل دانا وَكُنْتَ و - مِنْ لَهُ الْكَافِرِينَ كافر هكان (-بووی)

(٥٩) وَيَوْمَ و رَوُزِي الْقِيَمَةِ قِيامهت (هه لسانه وه له گوره كان و به پاوه ستان له مهيداني مه حشه ر) تَرَىٰ دهبيني الَّذِينَ ئه وانه ي

كَذَّبُوا دروينا نكرد عَلَىٰ له سهر الله خُودَا وَجُوهَهُمْ روهه كانيان مُسَوِّدَةً ره شبووه. أَلَيْسَ ئه دي نيه فِي له ، له ناو جَهَنَّمَ دوزه خ

مَثْوًى جِيگا و مَالِي لِّلْمُتَكَبِّرِينَ بُو خُوبَه زل دانه ران (٦٠) وَيَنْجِي وَ- الله خُودَا (-رزگار ده كات) الَّذِينَ ئه وانه ي

أَتَقُوا له خُودَا ترسان و پاريزكاريانكردوه بِمَفَازَتِهِمْ به بردراوه ودهستكهوته كانيانه وهش لَا يَمَسُّهُمْ پييان ناكه وپتِ أَلْسُو خراپه

وَلَا هُمْ و نه ئه وانيش يَحْزَنُونَ خهم ده خوون و دل توند ده بن (٦١) الله خُودَا خَلَقَ خولقينه ر و دروستكه ري كُلِّ ههموو

شَيْءٍ شَتِيكه وَهُوَ وَ ئه وه عَلَىٰ له سهر كُلِّ ههموو شَيْءٍ شَتِيك وَكَلَّ چاودير و پاريزره (٦٢) لَهُ هِي ئه وه

مَقَالِيدَ جله و و كلي السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهوي وَالَّذِينَ ئه وانه ي كَفَرُوا كوفريانكرد و بِي بَرِوَابُون

بَيَّاتٍ به ئايه ته كاني الله خُودَا أُولَئِكَ ئه وان هُم هه رخويانن أَخْلَسِرُونَ زيانمه ندان (٦٣) قُلْ بَلَىٰ أَفَغَيْرَ ئايا جگه له

الله خُودَا تَأْمُرُونِي فه رمانم پيده كهن كه أَعْبُدُ بپه رستم أَيُّهَا ئه ي أَجْهَلُونَ نه زان و نه فامه كان (٦٤) وَلَقَدْ و به دنيايي

أُوْحِي سرويوشكراوه إِلَيْكَ بَوْتُقُو وَإِلَىٰ و بُو الَّذِينَ ئه وانه ي مِنْ له قَبْلِكَ پيش تو (بوون) لَئِنْ بَيَّگومان ئه گهر

أَشْرَكَتَ شهريك و هاوهل دابني (بوخودا) لِيَحْبَطَنَّ ههر بوچه ل ده بيته وه عَمَلُكَ كاري تو وَلَتَكُونَنَّ و به دنيايي - مِنْ له

أَخْلَسِرِينَ خه ساره تمه ند و دوپاوه كان (-دهبيت) (٦٥) بَلْ به لكو الله (هه ر) خُودَا فَأَعْبُدُ بپه رسته وَكُنْ و - مِنْ له

الشَّاكِرِينَ سوپاسگوزاره كان (-ببه) (٦٦) وَمَا - قَدَرُوا قه دريان بُو دا(-نه) ناوه بُو الله خُودَا حَقِّ هه ق و شايسته ي

قَدَرِهِ قه درو پايه ي وى وَالْأَرْضِ و زهوي جَمِيعًا ههموي قَبَضَتْهُ لَه مستيه تي يَوْمَ رَوُزِي

الْقِيَمَةِ قِيامهت (هه لسانه وه له گوره كان و به پاوه ستان له مهيداني مه حشه ر) وَالسَّمَوَاتِ و ئاسمانه كان

مَطْوِيَّتٌ پيچراونه ته وه و نوشتاندرانه وه بِيَمِينِهِ به راسته ی سُبْحَنَهُ پاکی و بيگهردي بوئهو وَتَعَلَّى و پيرؤز و گه وره و بلندتره

عَمَّا له وهی يُشْرِكُونَ هاوئل و هاوبهش داده نين (بؤی) (٦٧) وَنُفِخَ و فووکرا فِي له ، له ناو الصُّور وئنه کان و که ره ناکه

فَصَبَقَ له ناو چوو مَن ته وهی فِي له ، له ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَمَن و ته وهی فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی دايه

إِلَّا جگه له مَن ته وهی شَاءَ - اللَّهُ خدا (ويستيه تي) ثُمَّ پاشان نُفِخَ فووکرا فِيهِ تي ايذا أُخْرَى (جاري کي) تر فَإِذَا هه ر ته وه ننده و

هُمْ ته وان قِيَامٌ هه ستاوون يَنْظُرُونَ ته مه شاده که ن وده پروانن (٦٨) وَأَشْرَقَتْ و رۆشه ن بويه وه الْأَرْضِ زهوی

بُنُورٌ به نور و رۆناکی رَبِّهَا خاوون و خوداوهندي خو ی وَوُضِعَ و دانرا الْكِتَابِ کيتاب و نوسراوه که وَجِئَاءِ و-

بِالنَّبِيِّنَ پيغه مبه ران وَالشُّهَدَاءِ و شه هیده کان (-هينران) وَقُضِيَ و براهو مه حکه مه کرا يَنْهَمُ نيوانيان

بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و ره وایي وَهُمْ و ته وانيش لَا يُظْلَمُونَ (هه رگيز) سته میان ليناکري (٦٩) وَوَفِّيَتْ و به ته و او ی پيديرايه وه

كُلِّ هه موو نَفْسٍ نه فس و که سيک مَّا (پاداشتي) ته وهی عَمِلَتْ کردبووی وَهُوَ و هه ر تهو أَعْلَمَ زانتر و ئاگادارتره بِمَا به وهی

يَفْعَلُونَ ته وان ده يکه ن (٧٠) وَسِيقَ و به ريخران الَّذِينَ ته وانه ی كَفَرُوا کوفريان کردو برويان نه هيئا إِلَى بؤ ، بؤلای

جَهَنَّمَ دۆزه خ زُمَرًا کۆمه ل کۆمه ل و ده سته ده سته حَتَّى تا کو ، هه تا إِذَا کاتِي جَاءُوهَا هاتنه لای فُتِحَتْ کرايه وه

أَبْوَابُهَا ده رگاکی وَقَالَ و- لَّهُمْ پياني (-گوت) خَزَنَتُهَا ده رگه وانه کان و پاسه وانانی أَلَمْ يَأْتِكُمْ ته ی بۆتان نه هات

رُسُلٌ په يامبه رانيک مِّنْكُمْ له ئيوه يَتْلُونَ ده خوئينه وه عَلَيْكُمْ به سه رتان ، بؤ سه رتان ، له سه رتان

آيَاتِ نايه ته کاکی قورئان ، نيشانه گه وره کان ، موعجيزاتي رَبِّكُمْ په روه رديگار تان وَيُنذِرُونَكُمْ و ئيوه يان ده ترسان و ورياده کردوه له

لِقَاءِ پيک گه يشتي و ديداری يَوْمِكُمْ - هَذَا تهو (-رۆژه تان) قَالُوا گوتيان بَلَى به لَي وَلَٰكِنْ و به لَام حَقَّتْ جه سپا و سه پا

كَلِمَةً وته ی الْعَذَابِ عه زاب و ته شکه نجه عَلَى له سه ر الْكَافِرِينَ کافره کان (٧١) قِيلَ گوترا أَدْخُلُوا برۆنه ناو

أَبْوَابِ ده رگای جَهَنَّمَ دۆزه خ خَالِدِينَ هه تاهه تايي ماوه ن فِيهَا تي ايذا فَبِئْسَ جا خراپترينه مَثْوًى مال و جيگای

الْمُتَكَبِّرِينَ خُو به زل دانهره کان (۷۲) وَسِيقٌ و به ریخران الَّذِينَ ئهوانه ی اَتَقُوا پارێزکاریانکرد و ده ترسان له رَبِّهِمْ پهروهردگاریان

إِلَى بُو ، بُولای الْجَنَّةَ بههشت زُمَرًا کۆمهَل کۆمهَل و دهسته دهسته حَتَّى تا کو ، ههتا إِذَا کاتی جَاءُوهَا هاتنه لای

وَفُتِحَتْ و کرایهوه أَبْوَابُهَا ده رگاکانی وَقَالَ و گوئی لَهُمْ پێیان خَزَنَتُهَا ده رگهوانه کان و پاسهوانانی سَلَّمَ ناشتی و ئارامی (بیت)

عَلَيْكُمْ به سه رتان ، بُو سه رتان ، له سه رتان طِبْتُمْ چاک بوون فَأَدْخَلُوهَا بفرموون برۆنه ناوی خَلِيدِينَ ههتا ههتا یی ماوهن (تیایدا)

(۷۳) وَقَالُوا وگوئیان اَلْحَمْدُ هه رچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بُو خودای الَّذِي ئهوهی صَدَقْنَا راستی له گهَل ئیمه کرد (له)

وَعَدَهُ به ئینه که ی وَأَوْرَثْنَا و ئیمه ی کرده میرانگری الْأَرْضُ زهوی نَبَّأُ تا کو و جی خُو بکهینه وه مِنْ له الْجَنَّةَ بههشت

حَيْثُ له کوئی و چُون نَشَاءُ ئیمه ویستبامان فَنِعْمَ ئیتر چاکترینه أَجْرُ پاداشتی الْعَمِلِينَ کارکه ران (۷۴) وَتَرَى و ده بیخی

الْمَلَائِكَةِ فریشته کان حَافِينَ ده وره یان داوه مِنْ له حَوْلَ ده وری الْعَرْشِ عه رش و تهختی پادشایه تی (پهروهردیگار)

يُسَبِّحُونَ پاک راگری و ستایش ده که ن بِحَمْدٍ به سوپاسکردنی رَبِّهِمْ پهروهردگاریان وَقُضِيَ و برپایه و مه حکمه کرا يَنْبَغُ نێوانیان

بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و په وایی وَقِيلَ و گوئی اَلْحَمْدُ هه رچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بُو خودای رَبِّ پهروهردیگار و خاوه نی

الْعَالَمِينَ جیهانیان (۷۵)